

चोरयित्वा,	चुचोरयिषित्वा;
प्रचोर्य,	प्रचुचोरयिष्य ;
चोरम् २ } चोरयित्वा २ }	चुचोरयिषम् २ ; } चुचोरयिषित्वा २. }

(547) “**चुल समुच्छ्राये**” (X-चुरादिः-1602. सक. सेट्. उम.)

चोलकः-लिका, चुचोलयिषकः-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिक-चोरयतिवत् (546) ज्ञेयानि । सञ्चोलितम्^A । किपि चोल्-चोलौ-चोलः; इति रूपाणीति, चोलना इति स्त्रियां युचि रूपमिति च विशेषः ।

(548) “**चुल्ल भावकरणे**” (I-भ्वादिः 531. अक. सेट्. पर.)

भावकरणम् = अभिप्रायाविष्कारः ।

चुल्लकः-ल्लिका, चुल्लकः-ल्लिका, चुचुल्लिषकः-षिका, चोचुल्लकः-ल्लिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचिल्लतिवत् (528) ज्ञेयानि । ^Bचुल्लन्-न्ती, इति शतरि रूपम् ।

(549) “**चूरी दाहे**” (IV-दिवादिः-1158. सक. सेट्. आत्म.)

चूरकः-रिका, चूरकः-रिका, चुचूरिषकः-षिका, चोचूरकः-रिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकगूर्यतिवत् (419) बोध्यानि । चूरणम्^C ।

(550) “**चूर्ण प्रेरणे**” (X-चुरादिः-1552. सक. सेट्. उम.)

‘पेषणे’ इति चन्द्रः ।

अस्य धातोः क्षोदनमप्यर्थ इति धातुकाव्यव्याख्याने (3-15) ।

A. ‘सन्दोलयन्नधिकपोलितमदिराजं सञ्चोलितं सुबहुमूलितशाखिवृन्दैः ॥’

धा. का. 3. 21.

B. ‘मूलं फलं वाऽप्यदतामचुल्लतां प्रफुल्लभक्त्युत्तिचिह्नचेतसाम् ॥’ धा. का. 1. 68.
अचुल्लताम् = अनाविष्कृताशयानामित्यर्थः ।

C. ‘गूर्णेऽस्मिन् बहुजन्तुधूरिणि खले जूर्णेः शशंसे नृभिः

शौरिः शूरकगर्वचूरणपरः सन्तप्यमानः सताम् ।’ धा. का. 2. 60.